

heller ikke tiltræde. I og for sig skal jeg ikke indvende saa overordentlig meget derimod, men jeg ser ikke tilstrækkelig Anledning til at indføre en Bestemmelse om, at Fiskere skulle eje $\frac{1}{10}$ af Fartøjets Værdi. Fiskeren gør sin Indsats ved at anskaffe Fiskeriredskaber og andet deslige, hvad ogsaa blev fremhævet af den ærede Formand for Udvalget i en anden Forbindelse. Det, der imidlertid for mig er Hovedsagen, er, at det er noget nyt, man vil føje ind her, noget, hvorved man bryder med den Tradition, der er bragt til Veje ved den tidligere Lov, og dertil finder jeg ikke tilstrækkelig Grund. Den Tiendedels Besiddelse, som de ærede Medlemmer ønske, giver ingen som helst Betyggelse for mere Renteydedygtighed, end hvis der gives Afkald paa denne Tiendedels Indsats. Med det samme, jeg siger dette, kan jeg fremholde en for saa vidt tilsvarende Betragtning, den angaar Ændringsforslagene Nr. 6 og Nr. 11, hvor der er stillet Forslag om at nedsætte Renten fra $3\frac{1}{2}$ til 3 pCt. Man kan ikke uden videre sammenligne de her omhandlede Baadeejeres Forhold med Statshusmændenes Forhold. Men i øvrigt maa jeg sige, som den ærede Ordfører sagde, at det, om en Mand er i Stand til at svare Rente og Afdrag af disse Laan, ikke kan afhænge af, om Laanet er $\frac{1}{2}$ pCt. billigere. Laanet skal tilbagebetales i en forholdsvis kort Tid, og om Renten er 3 eller $3\frac{1}{2}$ pCt., kan derfor ikke i nævneværdig Grad paavirke Fiskerens økonomiske Status. Det maa imidlertid hævdes, at Udlaan i Baade er Udlaan i ret usikkert Pant, og $3\frac{1}{2}$ pCt. er derfor, henset til dette Forhold, en ret billig Rente. Udlaan til Laaneforeninger ere sidestillede med Udlaan til Forskudsforeninger, hvor man jo er kommen op til $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente. Jeg finder derfor ikke Anledning til at give disse Rentenedsættelsesforslag min Tilslutning. Jeg maa hævde, at Ydeevnen ikke vil bryde paa, om der skal svares 3 eller $3\frac{1}{2}$ pCt. Hvorvidt vedkommende overhovedet kunne præstere deres Ydelser, afhænger af ganske andre Forhold.

Det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) alene, har faaet en vis Tilslutning af det ærede Medlem fra Bornholm (Ingward Jensen) og det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen). Selv om disse ærede Medlemmer ikke have været, om jeg saa maa sige, slet saa glubske som det ærede Medlem fra Svinninge, ere de dog gaaede frem ad samme Bane, idet de ønske

at bringe Summen 3,000 Kr. noget ned. Ændringsforslaget gaar ud paa at bringe Summen ned til Halvdelen: 1,500 Kr. Jeg vil erindre om, at den Sag, vi her beskæftige os med, tager Sigte paa at fremme Fiskeriet saaledes, at man dygtiggør Fiskerbefolkningen, idet man sætter den i Stand til at udvide Fiskeriet i Forhold til, hvad det før har været. Det er ikke Formaalet, at bringe Hjælp til de enkelte private Personer, men vi ønske at fremme Udviklingen af det søgaaende Fiskeri, saaledes at Fiskerne gaa længere til Søs, end de hidtil have gjort. For at fyldestgøre dette ret naturlige og eneste forsvarlige Formaal i denne Forbindelse vil det ikke være tilraadeligt i Bestemmelsen om Fiskefartøjernes Værdi at gaa under de 3,000 Kr. Det ærede Medlem fra Bornholm ønsker at gaa ned til 2,500 Kr. Selvfølgelig kan man ræsonnere som saa: Der er ikke stor Forskel paa 3,000 Kr. og 2,500 Kr. Men man vil dog paa den Maade let komme til at gøre som Manden med Tørvene, der sagde: Kunne Hestene trække dette Læs Tørv, kunne de ogsaa trække Læsset med en Tørv til, og saa kunne de ogsaa trække det med nok en Tørv, men tilsidst kunde de alligevel ikke trække Læsset. Jeg tror ikke, man skal inlade sig paa denne Bunkebevisførelse: Kan det ene gaa, saa kan det andet heller ikke være saa galt. De 3,000 Kr., tror jeg, ere i Virkeligheden den laveste Grænse, man kan sætte.

Ændringsforslag Nr. 7 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at der skal kunne ydes Forskud paa Laanet, efterhaanden som Bygningen af Fartøjet fremmes. Jeg vil henstille, om de Herrer ikke ville finde sig fyldestgjorte ved, at der træffes en Bestemmelse her i Lighed med det, som er fastslaaet i den nylig vedtagne Lov om Oprettelse af Husmandsbrug. Hvis de ikke gøre det, og de til tredie Behandling fremdeles maatte ønske Forandring paa dette Punkt, skal jeg henvide dem til, hvad der i Bilaget findes gengivet som Landbrugsministeriets Besvarelse af Udvalgets Spørgsmaal under Nr. 2; hvoraf det ses, at Finansministeriet har erklæret sig rede til at gaa ind paa en Forskudsregel i Overensstemmelse med det, der oprindeligt var indføjet i Huslodsloven, saa at der træffes Sikringsforholdsregler i Henseende til, at der ikke gaar noget i Spaaner ved denne forskudsvis Udbetaling. Jeg vil kunne slutte mig til ved tredie Behandling, at man gaar den Vej, hvis man vil det, og ikke nøjes med det, der er indført i Huslodsloven,